

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej **KOMUNIKAT PRASOWY nr 93/13**

Luksemburg, 18 lipca 2013 r.

Wyrok w sprawie C-584/10, C-593/10 i C-595/10
Komisja, Rada, Zjednoczone Królestwo / Yassin Abdullah Kadi

Trybunał oddalił odwołania od wyroku Sądu w sprawie „Kadi II”

Wobec braku dowodów mogących wykazać zaangażowanie Y.A. Kadiego w działalność terrorystyczną, Unia Europejska nie może stosować wobec niego środków ograniczających

Zgodnie z kilkoma rezolucjami Rady Bezpieczeństwa wszystkie państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych powinny zamrozić fundusze i inne aktywa finansowe kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez osoby i podmioty związane z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami. W celu wykonania tych rezolucji w Unii Europejskiej, Rada przyjęła rozporządzenie¹ nakazujące zamrożenie funduszy i innych zasobów finansowych osób i podmiotów, których nazwisko figuruje w wykazie załączonym do tego rozporządzenia. Wykaz jest regularnie modyfikowany w celu uwzględnienia zmian wprowadzanych do wykazu zbiorczego sporządzanego przez organ Rady Bezpieczeństwa – Komitet ds. Sankcji.

Yassin Abdullah Kadi, zamieszkały w Arabii Saudyjskiej, został wskazany przez Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych jako osoba powiązana z Osamą bin Ladenem i siecią Al-Kaida. W związku z tym jego nazwisko zostało w dniu 17 października 2001 r. umieszczone w wykazie zbiorczym, a następnie powtórzone w wykazie z rozporządzenia Unii.

W 2005 r. zapadły pierwsze wyroki Sądu² dotyczące aktów podjętych w ramach walki z terroryzmem, w których orzekł on, że rozporządzenia europejskie wykonujące środki Rady Bezpieczeństwa ONZ korzystają co do zasady z immunitetu jurysdykcyjnego.

Trybunał³ natomiast w 2008 r. uznał, że sądy Unii powinny sprawować co do zasady pełną kontrolę zgodności z prawem aktów Unii, w tym aktów wykonujących rezolucje Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych. Orzekł, że zobowiązania wynikające z umowy międzynarodowej nie mogą naruszać zasady poszanowania przez akty Unii praw podstawowych. W konsekwencji Trybunał stwierdził nieważność rozporządzenia, na podstawie którego nazwisko Y. A. Kadiego zostało dodane do wykazu osób związanych z Osamą bin Ladenem w zakresie, w jakim rozporządzenie to naruszało szereg praw podstawowych, które Y. A. Kadi wywodził z prawa Unii (prawo do obrony, prawo do skutecznej ochrony sądowej). Y. A. Kadiemu nie ujawniono bowiem żadnego dowodu przemawiającego przeciwko niemu ani nawet powodów umieszczenia jego nazwiska w wykazie.

W następstwie tego wyroku Komisja Europejska przekazała Y. A. Kadiemu uzasadnienie umieszczenia jego nazwiska w wykazie, które otrzymała od Komitetu ds. Sankcji. Po otrzymaniu uwag Y.A. Kadiego w przedmiocie tego uzasadnienia zdecydowała – nowym rozporządzeniem⁴ –

¹Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie nr 467/2001 (Dz.U. L 139, s. 9).

²Wyroki Sądu z dnia 21 września 2005 r. w sprawie [T-306/01 Yusuf i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie i Komisji](#) i inne, wśród nich wyrok w sprawie [T-315/01 Kadi przeciwko Radzie i Komisji](#), znany jako wyrok w sprawie Kadi, zob. także [komunikat prasowy nr 79/05](#).

³Wyrok Trybunału z dnia 3 września 2008 r. w sprawach połączonych [C-402/05 P i C-415/05 P Kadi i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie i Komisji](#), zob. także [komunikat prasowy nr 60/08](#).

⁴Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1190/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniającego po raz 101. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami (Dz.U. L 322, s. 25).

o pozostawieniu jego nazwiska w wykazie Unii dotyczącym osób objętych środkami ograniczającymi.

Interpretując wyrok Trybunału w sprawie Kadi, Sąd stwierdził nieważność⁵ nowego rozporządzenia Komisji. Sąd uznał, że ciążył na nim obowiązek zapewnienia pełnej i rygorystycznej kontroli zgodności z prawem tego aktu, obejmującej też informacje i dowody nierozdzielnie związane z powodami leżącymi u jego podstaw. Z uwagi na to, że informacje te i dowody nie zostały przekazane, a wskazówki zawarte w uzasadnieniu przekazanym przez Komitet ds. Sankcji były, ogólnie rzecz biorąc, zbyt niejasne, Sąd orzekł, że doszło do naruszenia prawa do obrony Y. A. Kadiego, jak również jego prawa do skutecznej ochrony sądowej.

Komisja, Rada i Zjednoczone Królestwo zaskarżyły ten wyrok w drodze rozpatrywanych obecnie odwołań.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał wskazał przede wszystkim, że w ramach postępowania zmierzającego do umieszczenia lub pozostawienia nazwiska osoby w wykazie osób podejrzewanych o związki z terroryzmem, właściwy organ Unii powinien poinformować zainteresowanego o materiałach leżących u podstaw takiej decyzji. I tak zainteresowany powinien otrzymać przynajmniej **uzasadnienie przedstawione przez Komitet ds. Sankcji** w celu wskazania przyczyn decyzji o zastosowaniu wobec niego środków ograniczających. Ponadto organ ten powinien **umożliwić zainteresowanej osobie odpowiednie przedstawienie jej stanowiska w odniesieniu do wysuniętych przeciw niej powodów oraz powinien zbadać, w świetle uwag zainteresowanego, zasadność tego uzasadnienia**. W tym kontekście na organie tym ciąży obowiązek zwrócenia się o współdziałanie do Komitetu ds. Sankcji, a za jego pośrednictwem do członka ONZ, który zaproponował umieszczenie zainteresowanej osoby w wykazie zbiorczym wspomnianego komitetu, w celu uzyskania informacji i dowodów, poufnych lub nie, które pozwolą mu wywiązać się z obowiązku starannego i bezstronnego badania tych powodów.

Podobnie w ramach sądowej kontroli zgodności z prawem tych powodów sąd Unii, który powinien ocenić, czy mogą one uzasadniać umieszczenie nazwiska zainteresowanego w wykazie sporządzonym przez właściwy organ Unii, może zażądać od tego organu przedłożenia sądowi tych informacji lub dowodów. **To bowiem do tego organu należy – w razie zakwestionowania – wykazanie zasadności powodów wysuniętych przeciwko konkretnej osobie, a nie do tej osoby przedstawienie zaprzeczającego dowodu braku zasadności wspomnianych powodów**. Jeśli organ nie jest w stanie zastosować się do wezwania sądu Unii, **sąd ten musi wtedy oprzeć się jedynie na materiałach, które zostały mu przekazane**, mianowicie w niniejszym przypadku na wskazaniach zawartych w uzasadnieniu przedłożonym przez Komitet ds. Sankcji, uwagach i dowodach odciążających ewentualnie przedstawionych przez zainteresowaną osobę, a także odpowiedzi właściwego organu Unii na te uwagi. **Jeśli materiały te nie pozwalają na stwierdzenie zasadności danego powodu, sąd Unii pomija ten powód jako poparcie rozpatrywanej decyzji o umieszczeniu w wykazie lub pozostawieniu wpisu**.

Jeśli natomiast właściwy organ Unii przedstawi mające znaczenie informacje lub dowody, sąd Unii powinien sprawdzić materialną prawidłowość podnoszonych okoliczności faktycznych w odniesieniu do tych informacji lub dowodów oraz ocenić moc dowodową tych ostatnich w zależności od okoliczności konkretnej sprawy i w świetle ewentualnych uwag przedstawionych w szczególności przez zainteresowaną osobę w tym względzie.

W tej kwestii Trybunał przyznał, że nadrzędne względy dotyczące bezpieczeństwa Unii lub jej państw członkowskich bądź prowadzenia ich stosunków międzynarodowych mogą stać na przeszkodzie powiadomieniu zainteresowanej osoby o określonych informacjach lub dowodach. **Jednakże** w podobnym przypadku **sąd Unii**, wobec którego nie można powołać się na tajemnicę lub poufność tych informacji lub dowodów, **ma obowiązek sprawdzić**, przeprowadzając analizę

⁵ Wyrok Sądu z dnia 30 września 2010 r. w sprawie [T-85/09 Yassin Abdullah Kadi przeciwko Komisji Europejskiej](#), zob. także [komunikat prasowy nr 95/10](#).

całości okoliczności prawnych i faktycznych przedstawionych przez właściwy organ Unii, **zasadność powodów, na które powołuje się wspomniany organ, aby sprzeciwić się takiemu powiadomieniu.**

Jeżeli sąd Unii uzna, że powody te nie stoją na przeszkodzie powiadomieniu, przynajmniej częściowemu, o wspomnianych informacjach lub dowodach, daje on właściwemu organowi Unii sposobność do powiadomienia zainteresowanej osoby. **Jeżeli organ ten sprzeciwi się powiadomieniu o całości lub części tych informacji lub dowodów, Sąd Unii przeprowadzi badanie zgodności z prawem zaskarżonego aktu wyłącznie na podstawie materiałów, które zostały przekazane tej osobie.**

Jeżeli natomiast okaże się, że powody, na które powołuje się właściwy organ Unii, rzeczywiście stoją na przeszkodzie powiadomieniu zainteresowanej osoby o informacjach lub dowodach przedstawionych przed sądem Unii, konieczne jest wyważenie w odpowiedni sposób wymogów związanych z prawem do skutecznej ochrony sądowej oraz wymogów wynikających z bezpieczeństwa Unii lub państw członkowskich, bądź prowadzenia ich stosunków międzynarodowych. W celu takiego wyważenia dozwolone jest skorzystanie z możliwości takich jak powiadomienie o streszczeniu zawartości rozpatrywanych informacji lub dowodów. Jednak niezależnie od skorzystania z takich możliwości, **do sądu Unii należy ocena, czy i w jakim zakresie brak ujawnienia poufnych informacji lub dowodów zainteresowanej osobie i związana z tym niemożność przedstawienia przez nią uwag w tym względzie mogą wpłynąć na wartość dowodową dowodów niejawnych.**

Trybunał dodał, że jeśli w ramach kontroli zgodności z prawem zaskarżonej decyzji sąd Unii uzna, że co najmniej jeden z powodów wymienionych w uzasadnieniu przedstawionym przez Komitet ds. Sankcji jest wystarczająco precyzyjny i konkretny, że jest udowodniony i że stanowi sam w sobie wystarczającą podstawę dla wsparcia tej decyzji, to okoliczność, iż pozostałe powody tym się nie cechują, nie może uzasadniać stwierdzenia nieważności wspomnianej decyzji. W przeciwnym przypadku sąd dokona stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

W niniejszej sprawie Trybunał stanął na stanowisku, że w – przeciwieństwie do ustaleń Sądu – **większość powodów** zgromadzonych wobec Y. A. Kadiego **jest wystarczająco precyzyjna i konkretna**, by umożliwić skuteczne wykonywanie prawa do obrony oraz sądową kontrolę zgodności z prawem zaskarżonego aktu. Stwierdził natomiast, że **ze względu na brak jakichkolwiek informacji lub dowodów na poparcie zarzutów – zdecydowanie odpieranych przez Y. A. Kadiego – dotyczących jego zaangażowania w międzynarodową działalność terrorystyczną, zarzuty te nie mogą usprawiedliwić przyjęcia wobec niego środków ograniczających na szczeblu Unii.**

W konsekwencji Trybunał orzekł, że pomimo naruszeń prawa popełnionych przez Sąd przy wykładni prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej, **należy stwierdzić nieważność nowego rozporządzenia Komisji. W związku z tym oddalił odwołania Komisji, Rady i Zjednoczonego Królestwa.**

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106